

"Việc làm gì bạn đang hàng xóm không phải là việc của mình."

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Sáu, 04 Tháng 12 Năm 2009 10:20

Nguyễn Văn Lộc Nhắn với Nguyễn Hữu Liêm: "Việc làm gì Bạn đang hàng xóm không phải là việc của mình."

Anh Nguyễn Hữu Liêm, (Henry Nguyen Huu Liem. EDUCATION. 1998: M.A., Philosophy, San Jose State University. 1987: J.D., University of California, Hastings College of the Law), một Việt Kiều ở San Jose mới đây được nhà nước công nhận và được Địch Hại Việt Kiều trong nước di dời ra từ 21/11/2009. Thế thì ra, việc anh vui hay không vui, tôi chẳng cần biết. Nhưng sau đó, anh có viết một bài đăng trên blog Talawas:

"Nói gì a Địch Hại Việt Kiều: Một nỗi bình an"

Tôi đọc xong bài của anh, tôi ngẫm ngẫm.

Anh kể rằng:

"Trong 20 năm qua, tôi đã bao nhiêu lần vào thăm Việt Nam. Lần nào bước vào phi trường Tân Sơn Nhất, tôi vẫn luôn luôn mang một nỗi sợ hãi thèm kín. Không biết là lần này mình có bước xuống hay không? Nhưng ngày còn ở trong nước thì vẫn nghĩ đến chuyện công an "mời lên làm việc".

Tôi vẫn là một đứa con ghẻ trên quê hương mình."

Vâng tôi đang ý với anh trong câu kể lủn. Với Việt Nam, đôi khi cảm thấy xa lạ, như "một người nào khác", không phải đứa con mình, quê hương mình.

Cảm giác sợ là có thật, sợ bóng dáng một anh áo vàng, sợ một câu hỏi vu vơ, ngay cả sợ bóng sợ gió.

Tác Giả: Nguyán Văn Lác
Thứ Sáu, 04 Tháng 12 Năm 2009 10:20

Tôi về Hà Nội, thăm người gò Đàng Đa, Thái Hà phố, nơi tôi từng theo học trong dinh của Hoàng Cao Khải. Cái hồ bán nguyệt trông mênh mông nay trở thành ao nuôi cá, có một cái bến cỏ mướt: Ao thả cá, cỏ mướt. Tôi ngồi trên bờ nhìn xuống ao cá. Bên trên chung quanh Văn miếu, bên dưới công viên văn hóa Thái Hà Nội, nơi khách du lịch tập nườm nượp ra vào, không ai nghĩ tới phố làm một vài câu tiêu. Bên trên trở thành chỗ “tiêu công công”, chỗ “vô văn hóa” nhứt. Mùi nước tiểu khai nồng nồng giữa trưa. Thấy một người đàn ông “vô tư” đứng sát bên tôi đi đái. Tôi lộ dĩa máy nhún nhún lên lút xuống. Về chỗ phố xưa, một dãy phố có “giấy tờ hợp pháp”.

Anh cũng như tôi đều mang tâm trạng khổ bên trong khi vào thăm người đi tù. Vậy mà nay chúng như những cái gai mọc thẳng thắn, đứng đón tiếp chúng tôi, anh đã thay đổi hẳn thái độ với người đi tù ngay cả chi tiết:

Ôi hỡi quê hương Việt Nam. Lần này, tôi đã thực sự trở về.

Số thì là phôi.

Độc văn anh tôi cũng đang đi khám u cục ở vùng Cổng sơn Việt Nam đang bên đường xa lộ Hà Nội gần Thủ Đức.

"Việc làm gì bạn thấy hàng xóm không phải là việc của mình."

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc

Thứ Sáu, 04 Tháng 12 Năm 2009 10:20

Anh tôi không quên mang tất cả kiến thức triết học với tên tuổi mình tới triết gia để biến luận cho cái việc trở về này, gặp ông ép và tôi bạn bè. Khi anh trích dẫn Hegel, The State is the march of God on earth.

Câu đó muốn nói gì? Và ăn nhập gì đến con đường trở về chỗ như một chuyến du lịch? Rồi thì anh xin ra nào là Derrida, Husserl, Lý Đông A, Paul Ricoeur, Trần Đức Thảo, suy tôn Ngô Tất ng Thảo như một mặt trời. Thuyết huyền cấu trúc nằm lên lên với phương pháp Hiện tượng luận.

Anh nhắc đến Trần Đức Thảo, bạn thầy của những người học triết học đây thì có khác gì "chị cha" đến gặp ông sớm.

Trần Đức Thảo ngao ngán thều dài, "Trần Đức Thảo, một kẻ kiêu ngạo."

Nguyễn Khóc Viên vốn là bạn thân của ông tôi hỏi, "Tôi không biết có mấy ai không không ông?"

Từ năm 1951, sau khi bị cách chức khỏi Khoa Triết học khoa số. Ông lên tới kẻ sĩ nông phu ở trong một căn hộ bé tí, rửa rửa mà dần dần do bò không nổi, đi mua hàng bó củi như một người đi trên mây. Cuối đời, tâm thần ông đã bị bệnh tâm thần phân liệt (schizophrenia), ngừng ngừng. Gần chết, ông được cho đi Tây rồi chết ở bên đó.

Tờ L'Humanité, một tờ báo công sản Pháp viết về ông ngày 26/4/1993 như sau, Tran Duc Thao, un Marxiste dérangeant. Trần Đức Thảo, một người Mác Xít gây rắc rối.

Phản anh, so với Trần Đức Thảo, anh đang đến thời kỳ quàn ông yếu chết? Anh có thể viết song vài ba tháng với tôi tuyên bố vung vít của anh. Và anh đang hy vọng mang triết lý như thế một nơi hay bình phong che mặt.

Những lúc anh phải xin đến ngón nghề triết lý là lúc tôi biết anh lúng túng.

"Việc làm gì bạn thấy hàng xóm không phải là việc của mình."

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Sáu, 04 Tháng 12 Năm 2009 10:20

Có lúc rồi anh cũng sẽ đến cái moment đó ra. Họ cũng sẽ coi anh là gây rối, un Viet Kieu dérangeant, Personna non grata và đá vắng vẻ ở San Jose.

Vì San Jose người ta cũng coi anh như moment they consider undesirable, an unwanted anh.

Moment bạn nhận được ban triet hoc nh anh (những triết nghiệm tiên sĩ) gửi cho tôi lá thư này chỉ như sau:

Anh vào đọc bài của Nguyễn Hữu Liêm trên blog Talawas, thiên học quá xá. Bài của NHL thật là Husserl's Phenomenology. Em đọc là tá hỏa, đem triết học vô đây làm chi?

Hơn ai hết, anh Liêm hiểu tôi chỉ cần Phenomene ở đây là gì chứ?

Và anh đã kết thúc bài viết của anh bằng những câu "những mùi" như sau:

"Tôi nhìn lên phía trước, khi vừa hát bài quẻ ca, mấy chục cô và cậu bé ở Pháp đang chạy ùa lên sân khấu, và tay đang ca bài 'Nhớ có Bác Hồ trong ngày vui đời trẻ'. Nhìn sang phía cậu bé ở Mỹ, cậu bé nhìn người tôi không nhìn, và tay hào hứng la to: 'Việt Nam, Hồ Chí Minh'"

Anh viết như thế! Anh có biết có bao nhiêu thế hệ còn mãi không? Gần phân nửa đời anh. Trong khi Bùi Tín lại nhìn lại, "Cuộc họp như thế nào."

Báo Người Việt Tờ Do Ngôn Luận viết, "Hội Nghị người Việt, moment trở lại những giá trị truyền.".

Anh Liêm. Nói với anh, moment người trí thức, tôi nghĩ như vậy đã đủ.

"Việc làm gì bạn thấy hàng xóm không phải là việc của mình."

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Sáu, 04 Tháng 12 Năm 2009 10:20

Vài dòng chót, xin nhắc anh chuyển đến các chú Việt Kiều Pháp đã te tái, sẵn xác chết lên sân khu để nâng bi Bác.

Thưa các chú, trong các tuồng Hát bội của ta, có nhiều loại vai như vai hề, vai tôi trung, vai tôi nịnh, vai quân lính, vai quan quyền.

Các chú tôi chỉ đóng vai tôi nịnh. Nhưng vai đó đóng khó lắm. Các chú đóng không nổi. Ở đời đôi lúc chúng ta thành làm con chó còn hơn, bởi vì nó còn biết sợ sủa. Các chú chú là loài chó con không biết sủa, chỉ làm con nh cho người ta chơi thôi.

Còn về việc xôn xao, "cúng gi" Hồ Chí Minh đã có Đảng. Mặc kệ các chú lo cho bạn người hàng xóm. Tất nhiên hết các chú về cúng gi ông cụ, bà cụ cho tròn đạo hiếu.